

5ον. Σὰν ἀποθάνη τὸ ἔτα μέρος ἀπὸ τὸ ἀνδρόγυνον καὶ θὲ νὰ μοιράσωσιν οἱ κληρονόμοι μὲ τὸ ζωντανὸν μέρος εἰς δλαις των ταις ἀγοράδες, νὰ ταις μοιράζωσιν ἵσια, καὶ δσα ροῦχα ἔχοντ, ταις φορεσιαῖς των, τὸ ἀνδρίκια ροῦχα νὰ τὰ πέροη τὸ μέρος τὸ ἀνδρός, καὶ τὰ γυναικία ροῦχα νὰ τὰ πέροη τὸ μέρος τῆς γυναικός, ἐξέχως ἀν ἔχωσι μαλαματικὰ ἢ ἀσημικά, νὰ τὰ μοιράζοντ ἵσια.

6ον. Ἐπάνω εἰς δλα τὰ κοισίματα λέγομεν ὅτι δποτε περάσοντ τοιάντα χρόνοι καὶ δὲν ἥθελεν γυνέψει ποτὲ κανένας τὰ δικαιώματά του, δλότελα νὰ μὴν ἀνεφανισθῇ εἰς καμίαν κοίσιν, νὰ μὴν ἔχῃ πλέον δικαιώματα.

222

1695. Κανονισμὸς τῆς ἐν Λευκάδι Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας, ἐκ 12 ἡρθρων,
ἐν ἑλλ. μεταφράσει, ἐν 242, σ. 15–20.

223

1695. Ἀγορὰ δικαίω προτιμήσεως, ἐν Παξοῖς,
ἐν 295, σ. 113.

Διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἀνατρέπεται πώλησις γενομένη τὸ 1648, ἤτοι πρὸ 47 ἑτῶν, ὑπὲρ τοῦ Γ.Λ., ἐμφανισθέντος «ώς πιλειὸ ἡργγυτώτερος, διὰ νὰ ξαγοράσῃ τὸ αὐτὸ χωράφι καὶ ἐληῆς» παρὰ τῆς Κ.Μ., θυγατρὸς καὶ κληρονόμου τοῦ ἀρχικοῦ ἀγοραστοῦ, «καὶ δὲν προτεντέρει ἡ ἄνωθεν κυρὰ Κ. εἰς τὸ ἄνωθεν κατέβελο τίποτις . . . καὶ ἀν τὸν ἐδιασείση τινὰς τὸν ἄγωθεν κυρ Γιάννη ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῆς κιούρως, νὰ τὸν ἐδιαφεντίζῃ ἡ ἄνωθεν κυρὰ Κ. . . .».

224

1695. Φιρμάνιον ὑπὲρ μ. Θεσσαλονίκης καὶ Βεροίας,
μνημ. ἐν 31, σ. 95.

225

1695. Διάταγμα ἀρχιστρατήγου Κερκύρας,
περὶ ἀποκλειστικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Μ. πρωτοπαπᾶ ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων τῶν ὁρθοδόξων, μνημ. ἐν 276, σ. 114.

226

1695. Ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Προβλεπτοῦ τῶν Ιονίων Νήσων πρὸς τὸν πρωτοπαπᾶν Κερκύρας,
διὰ τοῦ ὁποίου, ἐπικαλούμενος ὡς δικαιολογίαν, τὰς «σοβαρὰς ἀταξίας» εἰς τὰ περὶ τὸν γάμον κλπ., τὰς προκαλουμένας ἐξ ἐγγράφων τοῦ πΚ, ἀπαγορεύει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐγγράφων τούτων, ἀν πρότερον δὲν ὑποβληθοῦν καὶ ἐγκριθοῦν ὑπὸ τῆς Ἐνετικῆς Διοικήσεως, ἐν 276, σ. 53.

